

προγενέστερων σημάτων ούτε αποδείχθηκε ότι η προσφεύγουσα ενεργούσε χωρίς εύλογη αιτία όταν χρησιμοποιούσε το καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητήθηκε η κήρυξη της ακυρότητας· παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εκδίδει τους λόγους επί των οποίων στηρίχθηκε.

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2008 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-358/08)

(2008/C 272/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. Rodríguez Cárcamo)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση (2008) 3249, της 25ης Ιουνίου 2008, για τη μείωση της ενισχύσεως που χορηγήθηκε από το Ταμείο Συνοχής στο σχέδιο 96/11/61/018 — «Αποστράγγιση αστικών λυμάτων της Zaragoza»
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως για μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής που εγκρίθηκε αρχικά από την Επιτροπή για διάφορα προγράμματα που εντάσσονται στα τρία στάδια του «Σχεδίου αποστραγγίσεως αστικών λυμάτων της Zaragoza». Η απόφαση αυτή συνεπάγεται δημοσιονομική διόρθωση του 25 % του συγχρηματοδοτούμενου τμήματος για το δεύτερο και τρίτο στάδιο του ως άνω σχεδίου, η οποία συνίσταται στην υποχρέωση επιστροφής 3 106 966 ευρώ. Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο Ayuntamiento de Zaragoza [Δήμος της Zaragoza] παρέβη τους κοινοτικούς κανόνες περί δημοσίων συμβάσεων, καθώς προέβη σε τεχνητή διαίρεση του έργου και δεν δημοσίευσε τις συμβάσεις στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, περιοριζόμενος να τις δημοσιεύσει μόνο στην επίσημη Εφημερίδα της Αραγονίας.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, το προσφεύγον προβάλλει τα εξής:

- Παράβαση του άρθρου Η του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) 1164/94 του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1994, για την

ίδρυση του ταμείου συνοχής, σε συνδυασμό με το άρθρο 14, παράγραφος 13, της οδηγίας de la Directiva 93/38/ΕΟΚ. Συναφώς, το προσφεύγον θεωρεί ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως σχετικά με τη βασική έννοια του «έργου», αρνούμενη την ύπαρξη τεχνικής ή οικονομικής διαφοράς μεταξύ των διαφόρων σχεδίων, επειδή, κατά την άποψή της, η περιγραφή των εργασιών που έπρεπε να πραγματοποιηθούν ήταν παρόμοια και εξυπηρετούσε τον ίδιο οικονομικό σκοπό: τη συνολική βελτίωση του δικτύου προς όφελος των χρηστών. Αντιθέτως, οι επίδικες συμβάσεις αποτελούν έργα διακριτά από τεχνικής απόψεως, τα οποία έχουν διαφορετικούς σκοπούς και των οποίων η πραγματοποίηση χρειάζεται διαφορετικών ειδών τεχνογνωσία.

- Παραβίαση της αρχής της νόμιμης εμπιστοσύνης και του *venire contra factum proprium non valet*, καθόσον η Επιτροπή ενέκρινε τα σχέδια όπως της παρουσιάστηκαν και τόσο η αρχική αίτηση του 1996, όσο και η μεταγενέστερη του 1997, περιείχε περιγραφή όλων ανεξαιρέτως των σχεδίων που περιλαμβάνονταν σε κάθε στάδιο, καθώς και ρητή αναφορά στον μη αναγκαίο χαρακτήρα της δημοσιεύσεως των αναγγελιών αναθέσεως στην ΕΕΕΚ.
- Ελλιπή αιτιολόγηση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- Παραγραφή της αξιώσεως της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού 2988/95 (ΕΚ, Ευρατόμ) του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- Παρέλευση της προθεσμίας κινήσεως της διαδικασίας, σύμφωνα με τα άρθρα Η.2 του Παραρτήματος II του κανονισμού 1164/94 και 18 του κανονισμού (ΕΚ) 1386/2002 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 2002, για θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 του Συμβουλίου, όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου και τη διαδικασία πραγματοποίησης των δημοσιονομικών διορθώσεων σε σχέση με τις ενισχύσεις που χορηγούνται στο πλαίσιο του Ταμείου Συνοχής.

Επικουρικώς, το προσφεύγον προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2008 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-359/08)

(2008/C 272/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. Rodríguez Cárcamo)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να μην εφαρμόσει τις Κατευθυντήριες γραμμές αναφορικά με τον καθορισμό δημοσιονομικών διορθώσεων που θα πρέπει να εφαρμόζονται στις δαπάνες που συγχρηματοδοτούνται από τα Διαρθρωτικά Ταμεία ή το Ταμείο Συνοχής λόγω μη συμμόρφωσης στους κανόνες που αφορούν τις δημόσιες συμβάσεις, τελικό κείμενο της 29ης Νοεμβρίου 2007, COCOF 07/0037/03-EL,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 25ης Ιουνίου 2008, C(2008) 3243, σχετικά με τη μείωση της ενισχύσεως από το Ταμείο Συνοχής προς την ομάδα προγραμμάτων αρ. 2001.ES.16.C.P.E.045 (διαχείριση λυμάτων στη Γαλικία-2001) (ομάδα II) και
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα διαφορά αφορά τέσσερις υπο-ομάδες σχεδίων που σχετίζονται με το Plan de Gestión de Residuos Urbanos Sólidos de Galicia [Σχέδιο Διαχείρισης Αστικών Στερεών Λυμάτων της Γαλικίας]. Η κοινοτική χρηματοδότηση που χορηγήθηκε αρχικά ανερχόταν για το σύνολο της ομάδας σχεδίων στο 80 % των επιδοτούμενων κρατικών δαπανών.

Σε επιστολή της προς το προσφεύγον τον Απρίλιο του 2006, η Επιτροπή πρότεινε διορθώσεις ανάλογες των παρατυπιών που είχαν διαπιστωθεί σε προηγούμενο οικονομικό έλεγχο. Στα συμπεράσματα του εγγράφου αυτού περιλαμβάνονταν δύο προτάσεις δημοσιονομικής διορθώσεως. Η πρώτη από αυτές, η οποία σχετίζεται με παρατυπία για την οποία επιβάλλει κύρωση η επίδικη απόφαση, απορρέει από μια διαφορά εκτιμήσεως κατά την ταξινόμηση ορισμένων συμβάσεων. Η προτεινόμενη δημοσιονομική διόρθωση για τον λόγο αυτόν ανερχόταν σε 59 652,48 ευρώ.

Με την έναρξη ισχύος, στα τέλη του 2007, νέων «Κατευθυντήριων γραμμών αναφορικά με τον καθορισμό δημοσιονομικών διορθώσεων που θα πρέπει να εφαρμόζονται στις δαπάνες που συγχρηματοδοτούνται από τα Διαρθρωτικά Ταμεία ή το Ταμείο Συνοχής λόγω μη συμμόρφωσης στους κανόνες που αφορούν τις δημόσιες συμβάσεις», οι διορθώσεις που επιβλήθηκαν τελικά ήταν αυστηρότερες, καθώς τα κριτήρια που περιέχονται σε αυτές είναι αυστηρότερα από τα κριτήρια εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών που ίσχυαν μέχρι τότε.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, το προσφεύγον προβάλλει κατ' αρχάς, και σύμφωνα με το άρθρο 241 της Συνθήκης ΕΚ, τον παράνομο χαρακτήρα των κατευθυντήριων γραμμών του 2007, στις οποίες δεν γίνεται σχεδόν καμιά αναφορά, θεωρώντας ότι είναι αντίθετες προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1164/94 του Συμβουλίου της 16ης Μαΐου 1994 για την ίδρυση του ταμείου συνοχής, και προς το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1386/2002 1386/2002 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 2002, για θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1164/94, στον βαθμό που, πρώτον, παραλείπουν να ρυθμίσουν τις ακριβείς δημοσιονομικές διορθώσεις, δηλαδή αυτές που αντιστοιχούν στις δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνθηκε πράγματι παρατύπως το Ταμείο Συνοχής και, δεύτερον, επειδή, κατά τον καθορισμό των διορθώσεων κατ' αποκοπή, το ποσό που λαμβάνεται ως βάση για τον υπολογισμό της διορθώσεως είναι ο προϋπολογισμός της αναθέσεως της συμβάσεως και όχι το εξακριβωμένο κόστος ή, ελλείψει αυτού, το ύψος της συμβάσεως.

Οι Κατευθυντήριες γραμμές του 2007 παραβιάζουν επίσης:

- τη γενική αρχή της διαφάνειας, την οποία κατοχυρώνουν το άρθρο 255 της Συνθήκης ΕΚ και ο κανονισμός 1049/2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, εξαιτίας της ελάχιστης δημοσιότητας στην οποία υπόκεινται λόγω του τύπου που περιβάλλονται και της περιορισμένης προσβάσεως σε αυτές·
- τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου, λόγω του αναδρομικού τους χαρακτήρα, δεδομένου ότι εφαρμόζονται στα σχέδια που έχουν εγκριθεί από το έτος 2000 και εντεύθεν, και
- την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

Όσον αφορά την απόφαση της 25ης Ιουνίου 2008, το προσφεύγον θεωρεί ότι, εκτός του ότι στηρίζεται σε παράνομο κανόνα δικαίου, παραβλέπει τα άρθρα 7, παράγραφος 1, του προαναφερθέντος κανονισμού 1164/94 και 17 του προαναφερθέντος κανονισμού 1386/2002, στο μέτρο που λαμβάνει ως βάση για τον υπολογισμό της διορθώσεως το ποσό του προϋπολογισμού κατά την ανάθεση της συμβάσεως και όχι το εξακριβωμένο κόστος ή, ελλείψει αυτού, την ίδια τη σύμβαση.

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2008 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-360/08)

(2008/C 272/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. Rodríguez Cárcamo)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να μην εφαρμόσει τις Κατευθυντήριες γραμμές αναφορικά με τον καθορισμό δημοσιονομικών διορθώσεων που θα πρέπει να εφαρμόζονται στις δαπάνες που συγχρηματοδοτούνται από τα Διαρθρωτικά Ταμεία ή το Ταμείο Συνοχής λόγω μη συμμόρφωσης στους κανόνες που αφορούν τις δημόσιες συμβάσεις, τελικό κείμενο της 29ης Νοεμβρίου 2007, COCOF 07/0037/03-EL,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 25ης Ιουνίου 2008, C(2008) 3247, σχετικά με τη μείωση της ενισχύσεως από το Ταμείο Συνοχής προς την ομάδα προγραμμάτων αρ. 2001.ES.16.C.P.E.036 (Sanamiento de la Cuenca Hidrográfica del Norte — Galicia-2001) και
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.